LEON DURĂ

EREŢ ISRAEL

Consilieri editoriali:
dr. Melania Dură
Alexandru Dură

Tehnoredactarea computerizată:
Valentin Piţigoi

Coperta: **Steaua proorocului-rege David**

Descrierea CIP a Bibliotecii Naţionale a României
DURĂ, LEON
Ereţ Israel / Leon Dură – Râmnicu Vâlcea: Logos, 2009
Bibliogr.
ISBN 978-973-88692-6-4

© Editura LOGOS Râmnicu Vâlcea

LEON DURĂ

EREȚ ISRAEL

Editura LOGOS
Râmnicu-Vâlcea, 2009

Î N G E R U L

Frunză căzută-n lumină
Pogoară îngerul la noi,
Pe colină o bătrână
Trudeşte-n lume, în nevoi.

E frig şi frunza e căzută,
Picioare multe o frământă,
Rămân urme de-nceput
Pe strada care urcă.

Frunză căzută-n lumină
Pogoară pe Yahve printre noi,
Apropie de nori o umbră,
Urma păcii din poruncă.

Alexandru Dură

EREŢ ISRAEL

Istoria poporului evreu – poporul lui Yahve – începe în Canaan odată cu binecuvântarea primită de patriarhul Abraham[1]. «…Aşadar, el a cutezat cel dintâi să susţină că există un singur Dumnezeu, creatorul întregului univers. (…) Cu voia şi ajutorul lui Dumnezeu a luat în stăpânire ţara Canaanului. Acolo a înălţat un altar şi a adus jertfă Domnului.»[2]

Flavius Josephus, în lucrarea „Antichităţi Iudaice”, comenta exegetic textul canonic din Tora profetului Moise: «Ieşi din pământul tău, din neamul tău şi din casa tatălui tău şi vino în pământul pe care ţi-l voi arăta Eu.

Şi Eu voi ridica din tine un popor mare, te voi binecuvânta, voi mări numele tău şi vei fi izvor de binecuvântare.

Binecuvânta-voi pe cei ce te vor binecuvânta, iar pe cei ce te vor blestema îi voi blestema; şi se vor binecuvânta întru tine toate neamurile pământului.».[3]

---

[1] Vezi Flavius Josephus, *Antichităţi Iudaice*, vol. I, Edit. Hasefer, Bucureşti, 2002, p. 30.

[2] Ibidem, p. 30-31.

[3] Facerea 12, 1-3.

Binecuvântarea primită de patriarhul Avraam (Avram) de la Yahve s-a împlinit (şi) pentru neamuri la „plinirea vremii”[1]. Fiul Omului – Fiul lui Israel – aducea pentru poporul ales: „har peste har”[2].

Abraham a rămas să locuiască în Canaan, Ţara promisă de Dumnezeu poporului evreu. Ereţ Kenaan devenea astfel Ţara legământului instituit de Yahve pentru eternitate, cu Avram[3]: «Eu sunt şi iată care-i legământul Meu cu tine: vei fi tată a mulţime de popoare (…), Şi-ţi voi da ţie şi urmaşilor tăi (…) tot pământul Canaanului, ca moştenire veşnică şi vă voi fi Dumnezeu»[4].

Când Iosif „cel vândut” tâlcuieşte visele marelui paharnic în temniţa regelui Egiptului, fiul lui Iacov se considera furat din pământul Evreilor: «(…) După trei zile îşi va aduce aminte Faraon de dregătoria ta şi te va pune iarăşi în slujba ta; şi vei da lui Faraon paharul în mână cum făceai mai înainte, când erai paharnic la el.

Deci când vei fi la bine, adu-ţi aminte şi de mine şi fă-mi bine de pune pentru mine cuvânt la Faraon şi mă scoate din închisoarea aceasta.

---

[1] Galateni 4, 4.

[2] Ioan 1, 16.

[3] Vezi Hans Küng, *Iudaismul*, Edit. Hasefer, Bucureşti, 2005, p. 27.

[4] Facerea 17, 4, 8.

Căci eu sunt furat din pământul Evreilor; şi nici aici n-am făcut nimic, ca să fiu aruncat în temniţa aceasta»[1].

Mult mai târziu – 1220 î.Hr. – faraonul Merenptah includea în textul epigrafic din templul mortuar din „cetatea” Teba «şi numele de „Israel” pe care orientaliştii l-au cercetat în legătură cu expresia biblică de „fiii lui Israel” din cărţile Ieşirea şi Numerii sau „poporul lui Iahve” din cartea Judecătorilor – cap. 5»[2].

În templul mortuar din Teba faraonul menţionase numele patriarhului Iacov, numele fiilor poporului ales de Dumnezeu. Cel care văzuse faţa Domnului, patriarhul Iacov, şi-a mântuit sufletul şi a fost binecuvântat cu numele de Israel, pentru că – spune Scriptura – «te-ai luptat cu Dumnezeu şi cu oamenii şi ai ieşit biruitor»[3].

Aşa se explică numirea de: Ţara lui Israel – Ereţ Israel, dată Canaanului patriarhului Avraam: «Fierar nu era în toată ţara lui Israel, căci Filistenii se temeau ca nu cumva Israeliţii să-şi facă săbii şi suliţe»[4]. Aceste fapte se întâmplau în primii ani de domnie

[1] Facerea 40, 13-15.

[2] Apud Pr. Prof. dr. Dumitru Abrudan, Diac. Prof. dr. Emilian Corniţescu, *Arheologie Biblică*, Edit. I.B.M., Bucureşti, 1994, p. 22.

[3] Facerea 32, 28.

[4] I Regi 13, 19.

(peste Israel) ai regelui Saul (1050-1010 î.Hr.).

Origen (†254 d.Hr.), mărturisitor al credinţei creştine în timpul prigoanei împăratului roman Deciu (250-251 d.Hr.), scria: «Fiindcă am spus că Iacov este cel ce îşi reaprinde duhul său, iar Israel este cel care spune „Este mare lucru pentru mine dacă Iosif, fiul meu, încă e viu”, poţi şi tu, cel ce auzi acestea, începând de la acel loc (unde s-a scris: I-a spus lui: „De acum înainte numele tău nu se va mai chema Iacov, ci Israel, fiindcă ai prins putere cu Dumnezeu şi te-ai făcut puternic faţă de oameni), parcurgând întreaga Scriere, să găseşti această diferenţă de nume.

Când spune, spre exemplu, „Fă-mi cunoscut numele tău!, cel care ignoră numele divin nu este numit Israel, ci Iacov. Când însă patriarhii nu mănâncă tendonul care şi-a pierdut sensibilitatea de-a lungul coapsei, nu se spune că ei sunt fiii lui Iacov, ci fiii lui Israel.»[1]

Origen, în calitate de scriitor creştin, nu ignoră numele divin dat de Yahve patriarhului Iacov. Prin această atitudine teologică, scriitorul alexandrin identifică Ţara Sfântă – Canaanul primit de Avraam – cu Ereţ Israel; şi nicidecum cu apelativul de Filisteia-Palestina

[1] Origen, *Omilii*, Comentarii şi Adnotări la Geneză, Edit. Polirom, 2006, p. 425-427.

din vremea stăpânirii romane (începând cu anul 69 î.Hr.).

«Filisteia, fâşie de pământ ce se întinde pe coasta sud-estică a Mediteranei, locuită de filisteni, populaţie nesemită, originară de pe coasta sudică a Asiei Mici şi din insulele Mării Egee (în special din Creta), aşezată aici pe la anul 1200 î.Hr.»[1]

Monoteismul ebraic nemulţumea stăpânirea romană. În plus, nemulţumirea Romei se adăuga la lupta purtată de politeismul elenist (vezi Antioh IV Epifanes, sec. II î.Hr.) cu Dumnezeul Templului din Ierusalim: Yahve. De aici şi tentaţia elenizanţilor şi apoi a romanilor de a identifica Ţara lui Israel – Ereţ Israel cu populaţia filisteană (pe care grecii o cunoscuseră şi în insula Creta).

«Nouăsprezece secole după distrugerea celui de al doilea stat iudeu, după abia trei ani de la cea mai îngrozitoare baie de sânge pe care a suferit-o un popor în decursul istoriei, învierea unui stat iudeu constituia un eveniment la fel de excepţional, care a avut infinite repercusiuni asupra conştiinţei evreilor, înainte de a deveni unul din punctele fierbinţi ale politicii mondiale.»[2]

---

[1] Pr. Prof. Dr. Dumitru Abrudan, Diac. Prof. Dr. Emilian Corniţescu, *op. cit.*, p. 69.

[2] Josy Eisenberg, *O istorie a Evreilor*, Edit. Humanitas, Bucureşti, 2006, p. 341.

Teritoriul cunoscut sub apelativul de Palestina devenea în 1948, prin hotărârea Adunării Generale a Naţiunilor Unite, două state: Israel şi Iordania. Evreii din Palestina – Consiliul Naţional[1] – s-au reunit la Tel-Aviv (15 mai 1948) şi au proclamat solemn întemeierea statului evreiesc: Ereţ Israel – Israel.

Pentru creştinii de pretutindeni (precum şi pentru musulmanii cunoscători ai Coranului*) întemeierea statului evreiesc reconfirma profeţiile biblice.

Faptul că Biblia creştină – Ortodoxă[2], Catolică, Protestantă (şi Neoprotestantă) păstrează (încă) la sfârşitul cărţilor canonice hărţi geografice cu Vechiul şi Noul Testament este îmbucurător pentru teologi şi pentru mireni. Prezenţa hărţilor geografice (şi istorice) care identifică „Palestina Vechiului Testament" sunt o eroare ştiinţifică, teologică. Nu putem vorbi de Palestina Vechiului Testament! Revelaţia vetero-testamentară ne împiedică să comitem o astfel de greşeală teologică. Toate ediţiile (traducerile) Sfintei

[1] Ibidem.

* Vezi *CORANUL*, trad. Dr. Silvestru Octavian Isopescul, Edit. Cartier, 2003, (II) SURA VACII, 44: «O, fiii lui Israel, aduceţi-vă aminte de binele ce vi l-am făcut; Eu doar v-am ales înaintea făpturilor».

[2] Vezi Rev. Prof. dr. Nicolae Dură, *Le régime de la synodalite seon la législation canonique conciliaire, oecuménique*, du Ier millénaire, Edit. Ametist 92, Bucureşti, 1999, p. 370-378.

Scripturi – BIBLIA – tipărite în limba română cu aprobarea Sfântului Sinod prezintă această eroare teologică.

Dacă până în anul 1948 harta geografică (şi istorică) a Palestinei Vechiului Testament putea trece neobservată din punct de vedere politic (dar nu teologic), astăzi (anul 2009) creştinii ortodocşi, catolici, protestanţi (şi neoprotestanţi) trebuie să ajungă „la cunoştinţa adevărului”, la harta biblică: Ereţ Israel, potrivit revelaţiei divine din Biblia Ebraică şi Biblia Creştină.

ÎNGERUL BUN

Zăpada sufletului

Zăpada sufletului lasă flăcări
pe apa vie a eternităţii.
Smochinele îmblânzesc tufişul
spinos din ochii aproapelui.
Liniştea interioară e măsurată
de gânduri tehnologice.
Proorocul Ilie iubea liniştea
măslinilor pe Muntele Carmel –,
Veghea în căutarea Ta, Yahve.
Scriptura spune că Te-a găsit!
Tu, metropolă, fă aceeaşi rugăciune…
Lasă zăpada sufletului pe Muntele Credinţei.

Pasăre călătoare

Sufletul purtat în văzduh,
Pasăre călătoare, păgână,
Sfiidează oaza de brumă,
Lumina adusă de sfinţi.
Necunoscut în aripi de foc,
Avioane căzute pe stâncă,
Imaginea mileniului tăcut.
Pene de vultur rănit,
Copaci desfrunziţi de rouă,
Păsări cu ciocul deschis
Apropie pământul promis,
Sufletul pătat de lumină

Caut

Caut printre crengile de lumină cerească
Umbra privirii îngerilor înaripaţi.
Pe turla căzută zac cărămizile vopsite cu sânge,
E anotimpul revoltelor interioare…
Numai sfinţii pot rezista,
Ce păcat! Iubirea n-ar fi trebuit să părăsească Europa,
Să fie ucisă de căutare.
Zăresc adevărul printre morminte,
Plâng fuga omului modern în tehnologie.

Din nou în Canaan

Cerşesc lumina focului năpădit de sânge,
Marea de nisip se lasă mistuită de
rugul aprins de credinţă.
Suliţi de foc străpung întunericul adamic,
pârjolesc dunele de nisip ale oazei.
Curmalul îndulceşte truda cu fructe din Eden.
Nici o parte a deşertului nu se arată soarelui
arzător.
E noapte-n deşert!
E noaptea luminată de rugul profetului Moise.
Cu mâinile întinse cerşesc mila Ta, Yahve!
Lasă-mă să ajung din nou în Ţara Promisă.

Îngerul bun

Îngerul bun încarcerat în creaţie,
Lumina orbului abandonat,
Măsura staturii profetului Moise.
Detaşarea gândului întunecat,
Carul de foc, preoţia regală,
Altarul din Sfânta Sfintelor,
Yahve, Stăpânul universului.
Trecătorul, metropola rece,
Ospitalitatea trăită azi.
Căutarea perpetuă a iubirii
aproape de porţile Ierusalimului.
Înger bun încarcerat în obsesiile
omului de ştiinţă.

Las pescăruşul să zboare

Flămând de lumină, de soare,
cu ochii umeziţi de greşeală,
las pescăruşul să zboare.
Adâncul trupului măcinat de singurătate,
Vise atomice căzute-n univers,
aproape de sufletul însângerat de dorinţă.
Automobile, tihna sufletească,
plăceri acoperite de deşertăciune.
Vocea din inima mea eşti Tu, Elohim.
Acele ferice închipuiri au capitulat
în faţa Chipului Tău de Părinte.
Noaptea adâncă a sufletului a devenit
lumina omului stăpânit de credinţă.
Flămând de lumină, de soare,
cu ochii umeziţi de căinţă,
las pescăruşul să zboare,
Libertatea de a mă întâlni cu Tine.

Planeta

Planeta cu pene de gâscă,
Firavă imagine dusă,
Te ţin în ochi cu putere,
Las gândul să zboare.
Roci calde de calcar,
Umbre stoarse de-ntuneric,
Copite strunite de taur,
Îngropate în nisipul stelar.
Nici gând să te pierd
În braţele văilor tunse!
E lava miilor de ani
Lipsită de viaţa terestră.
Planetă cu pene de gâscă
Te lasă tulburată de gând.

Calea Lactee

Calea Lactee hrăneşte
Pământul parcelat de gânduri.
Cireşe de mai aruncate
la coşul istoriei,
În gaura neagră a universului.
Sateliţi minusculi rotesc
în jurul Planetei mamă.
Câtă suferinţă pentru astronauţi!
Astrele golite de viaţă
Aduc indiferenţa în Calea Lactee…
Degetul arată înspre Planeta Pământ.
Ochii de rouă privesc cerul
Populat de asteroizi.
Numai Luna a rămas fidelă
Omului înecat în tehnologie.
E ziuă pe Planeta Pământ.

Ochii

Ochii deschişi de-ntuneric,
Frunze adormite-n răcoarea serii,
Ninse de pomii sădiţi-n grădină.
Fiarele câmpului atrase-n lumină,
Sudoarea feţei cerului umbrit.
Mâna întinsă-n preajma iubirii,
Flacăra vieţii căzută-n mormânt.
Aurul luat din ţărâna visului
Sclipeşte-n aburul pământului părăsit.
Semn greu înconjură piatra de onix,
Pomul cu sămânţa desfăcută
Acoperă iarba verde de toamnă.
Plăcuţi la vedere sunt cerbii
Cu şapte coarne-n priviri.
Ochii deschişi de-ntuneric,
Goliciunea apelor în mister.

Cerul

Cerul a dat din sine lumina,
Pomi roditori pe trepte de basm.
Faţa posomorâtă de tehnologie
Bate la uşa modernităţii de azi.
Ce ai făcut cu iubirea?
Pământul şi-a deschis gura murdară…
Nimeni nu mai ascultă glasul Meu!
S-a dus cântecul de chitară.
Rana tânărului din poveşti
Cheamă numele celor ucişi,
Zbuciumat, fugar printre stele,
Omul tehnologiei moderne…
Strig către Tine purtat de chin:
Cerul a dat din Sine lumina!
Mângâiere pentru un nou început.

Nădejdea

A rămas nădejdea pe Munţii Ararat.
Lui I-a părut rău, S-a căit…
Lacrima a căzut din privire
Peste trupul abătut în tăcere.
Filozofii cărţilor de credit
Au umplut pământul de nedreptăţi.
Viaţa trăită împreună cu fiscul
Îndepărta dreptul de la calea
Binecuvântată de îngeri.
Patruzeci de nopţi am plâns,
Furia crizei monetare a mişcat metropola.
Jgheaburile băncilor falimentare
Au înălţat plânsul deasupra pământului.
Zgârie-Norii au fost acoperiţi de incertitudine.
Lui I-a părut rău, S-a căit…
A rămas nădejdea pe Munţii Ararat.

Legământul

Cât va trăi pământul
Arderea de tot, Ierusalimul,
Să înmiresmeze omul de ştiinţă.
Ziua şi noaptea nu vor mai înceta
Să curgă-n inima luminată de curcubeu.
Din mâna celor cucernici va curge
Mir de aloe în laboratoarele secrete.
Răbdarea pentru frumos şi iubire,
Sufletul viu să locuiască pământul.
Numai atunci legământul
Va umbri de-a pururi grădina.

Pământul

Pământul lucrat de tractoare,
Mâna obosită a sădit via.
Goliciunea întunericului din hambare,
În Canaan s-au născut profeţii.
Purcezând de la răsărit de stele,
Sălaşurile lor se-ntindeau-n pustie.
Era asfaltul pardosit de metropolă,
Cu cetatea şi turnul mândriei.
Acestea sunt neamurile moderne,
Răspândite printre oraşe de plumb.
Soarta mileniului care vine
A născut fiice apoi a murit.
Pământul lucrat de tractoare,
Istoria vieţii omului pe pământ.

Doisprezece ani

Doisprezece ani de priveghe,
Valea Sidimului plină de smoală
A întunecat bucuria iertării.
Pâinea şi vinul au întărit zidurile cerului,
Răsplata înţeleptului va fi mare!
De vreme ce computerul parcelează ochiul,
Numărul stelelor a început să moară.
Pământul dat spre moştenire,
Purtat pe umeri de-un porumbel,
Va măsura a Ta înţelepciune
Cu asfinţitul soarelui de ieri.
Doisprezece ani de priveghe,
Valea Sidonului luminată de sfinţi.

Libertate impusă

Libertate impusă de microcipuri,
Necunoscutul înspăimântă tăria,
Biciuie curajul omului modern,
Umblă deasupra metropolei.
Teama răului în clipa de iubire,
Necunoscutul înspăimântă trecătorul,
Libertatea impusă de microcipuri.

Ziua de aur

Ziua de aur transcende materia,
Tăcerea trunchiului de brad
acoperită cu flori de dafin.
Sălăşluieşte deasupra Muntelui,
Stropeşte pământul cu rouă.
Sămânţa eternităţii răsare-n
Sufletul dominat de iubire,
Armonia omului cu Planeta Pământ.
Dragostea curată cântată de Sabat
Învăluie creaţia în mantia păcii,
Ziua de aur transcende materia.
Week-end-ul modern sanctifică
Trecerea robotului mecanic prin timp,
Departe de Cortul Mărturiei –,
Doboară trunchiul de brad
Sădit de mâna divină.

În căutarea Ta

În căutarea Ta, Yahve,
Permanenta schimbare prinde formă
În sentimentul de deşertăciune,
În răcoarea stresului cotidian.
Civilizaţia de azi caută comoara
La care visează competiţia, succesul.
Viaţa de zi cu zi se măsoară-n
Performanţe bancare...
Toţi vrem să fim celebri!...
Veşnic nemulţumiţi de prezent.
Numai sfântul a rămas
În armonie cu viaţa, cu veşnicia.
El opreşte stingerea
Existenţei mileniului trei –,
Murmurul neîncetat al minţii
În căutarea Ta, Yahve.

Leadership-ul

Leadership-ul societăţii moderne,
Povestea omului atras de spirit,
Disperarea violentă a metropolei.
Casta captivată de saxofon,
Alunecarea civilizaţiei moderne –,
Îngerul rău devenit preot.
Oameni de toate culorile
Sunt de partea adevărului
Impus de cel puternic.
Omul deplin gândeşte liber,
Vede miracolul din ochii aproapelui.
Leadership-ul societăţii moderne
Ocupă un post vacant de profesor,
Convins că viaţa e casta celui tare.

Lumina primordială

Rădăcinile primordiale ale existenţei
Îşi extrag seva din poezia sufletului
defăimat de neascultare.
Sâmburele interior al necunoaşterii
Se topeşte-n gura lacomă a şarpelui metafizic.
Purificarea existenţei omului mileniului trei
Este determinată de lacrima singurătăţii.
Eternitatea cuvântului fericeşte Ierusalimul.
Fierberile lăuntrice strigă îngerul fericirii
eterne.
Preaplinul haric se mărturiseşte conştiinţei
Salvată în apele dulci ale Iordanului.
Rădăcinile primordiale ale existenţei
Răsar în ochii blânzi ai aproapelui.
Se mişcă-n noi lumina primordială,
Tumultul genei – suportul primului cuvânt.
Efervescenţa vieţii cuprinde nemărginita
stare a poeziei, a universului.

DIE PSALMEN*

* Vezi Biblia sau Sfânta Scriptură: PSALMII.

Psalm I

Glücklich ist der Mann, der nicht
im Rat der Bösen gewandelt.
Und nicht auf den Weg der Sünder getriten
ist
Und nicht auf dem Sitz der Spötter gesessen
hat,
Sondern seime Lust hat an dem Gesetz
Iahves.
Und mit gedämpfter Stimme in
seinem Gesitz liest Tag und Nacht.
Und er wird gewib wie ein Baum
werden, gepflanzt an Wasserbächen,
Der seine eigene Frucht gibt zu seiner Zeit.
Und alles, was er tut, wird gelingen.
Die Bösen sind nicht so,
Sondern sind wie die Spren,
die der Wind verweht.
Darum werden die Bösen nicht
aufstehen im Gericht.
Noch Sünder in der Gemeinde der Gerchten.
Denn Iahve nimmt Kenntnis vom
Weg der Gerechten,

Aber der Weg der Bösen, er wird vergehen.

Psalm II

Warum sind die Nationen in Tumult gewesen.
Und murmelten die Völkerschaften ständig
Leeres?
Die Kömige der Erde stellen sich auf,
Und hohe Amtspersonen ihrerseits haben
sich zusammengerottet wie ein [Mann].
Gegen Iahve und gegen seinen Gesalbten,
[Inden sie sprechen:] „Labt uns zerreiben ihre
Bande.
Und von um werfen ihre Stricke!“
Die in den Himmeln sitzt, wird lachen;
Jehova seinerseits wird sie verspotten.
Zu jener Zeit wird er zu ihnen reden in
seinem Zorn,
Und in der Ghit seines Mibfallens wird
er sie in Béstürzung versetzen,
[Indem er spricht:] „Ich, ja ich,
hade meinen König eingesetzt
Auf Zion, meinem heiligen Berg.
Man lasse mich auf die Verordnung
Jehovas himweisen;
Er hat zu mir gesagt: „Du bist mein Sohn;

Ich, ich bin heute dein Vater geworden.
Erbitte von mir, dab ich Nationen zu
deinem Erbe gebe.
Und die Enden der Erde zu deinem
eigenen Besitz.
Du wirst sie mit eisernem Zepter zerbrcchen,
Wie ein Töpfergefäb wirst du sie
zerschmettern.
Und nun, o Könige, handelt nach Einsicht;
Labt ench zurechtweisen, o Richter der Erde.
Dient Iahve mit Furcht,
Und frohlock mit Zittern.
Kübt den Sohn, dab Er nicht in Zorn gerät.
Und ihr nicht umkomnit [von] dem Weg,
Donn leicht entbrennt sein Zorn.
Glücklich sind alle, die zu
ihm Zuflucht nehmen.

Psalm III

O Iahve, warum sind meiner Widersacher
viele geworden?
Warum stehen viele gegen mich auf?
Viele sagen von meiner Seele:
„Es gibt Keine Rettung für ihn bei Gott. Sela.
Und doch bist du, o Jehova, ein Schild um
mich her,
Meine Herrlichkeit und der mein Haupt
emporhebt.
Mit meiner Stimme werde ich zu Iahve rufen,
Und er wird mir von seinem heiligen
Berg autworten. Sela.
Was mich betrifft, ich will mich, denn
Jehova selbst stützt mich ständig.
Ich werde mich nicht fürchten vor
Zehntausenden von Menschen,
Die sich ringsum gegen mich aufgestellt
haben.
Steh auf, o Jehova! Rette mich, o mein Gott!
Denn du wirst alle meine Feinde auf
die Kinnbacke schlagen müssen.

Die Zähne der Bösen wirst du zerbrechen müssen.
Rettung gehört Iahve.
Dein Segen ist auf deinem Volk. Sela.

Psalm IV

Wenn ich rufe, autworte mir, o mein gerechter Gott.
In der Bedrängnis wirst du mir bestimmt witen Raum machen.
Erweise mir Gunst, und höre mein Gebet.
Ihr Männersöhne, wie lange wird meine Herrlichkeit ein Gegenstand des Schimpfes sein,
[Während] ihr fortwährend Leeres liebt,
[Während] ihr fortwährend eine
Lüge sucht? Sela.
So nehmt zur Kenntnis, dab Iahve seinen Loyalgesinnten gewib auszeichnen wird;
Jehova sellest wird hören, wenn ich zu ihm rufe.
Seid erregt, doch sündigt nicht.
Sprecht euch ans in eurem Herzen auf eurem Bett,
und bleibt still. Sela.
Opfert die Opfer der Gerechtigkeit,
Und vertrant auf Jehova.
Viela sind es, die sagen: Wer wird uns Gutes

schamen lassen?
Erhebe das Licht deines Angesichts über uns, o Iahve!
Du wirst bestimmt Freude in mein Herz geben,
Gröbere als zu der Zeit, da sie Korn und neuen
Wein in Fülle gehabt haben.
In Frieden will ich mich niederlegen und anch schlafen.
Denn du, ja du allein, o Iahve, läbt mich in Sicherheit wohnen.

Psalm V

Meinen Reden schenke Gehör, o Iahve;
Versteh doch mein Senfzen.
Merke doch auf den Laut meines Hilfernfs,
O mein Konig und mein Gott, denn zu dir bete ich.
O Iahve, am Morgen wirst du meine Stimme hören;
Am Morgen werde ich mich an dich wenden und
Ausschan halten.
Denn du bist micht ein Gott, der an Bosheit Gefallen hat;
Kein Schlechter darf zu irgendeiner zeit bei dir weilen.
Keine Prahler dürfen dir vor die Augen triten.
Du habt ja alle, die Schädliches treiben;
Du wirst die vernichten, die Lügen reden.
Einen Mann des Blutvergiebens und des Truges
virabscheut Iahve.
Was mich betrifft, durch die Fülle deiner liebenden Güte

Werde ich in dein Hans Kommen,
Ich werde mich nilderbeugen gegen deinen
Heiligen Tempel in der Furcht vor dir.
O Iahve, führe mich in deiner Gerechtigkeit
wegen meiner Feinde;
Ebne deinen Weg vor mir.
Denn in ihrem Mund ist nichts Zuverlässiges;
Ihre kehle ist eine geöffnete Grabstätte;
Eine glatte Zunge gebranchen sie.
Gott wird sie bestimmt für schuldig befinden;
Sie werden fallen zufolge ihrere eigenen
Ratschläge.
In der Menge ihrer Ubertretungen mögen sie
versprengt werden,
Denn sie haben gegen dich rebelliert.
Alle aber, die zu dir Zuflucht nelmen,
werden sich freuen;
Auf unabsenhbare Zeit werden sie jubeln.
Und du wirst den Zugang zu ihnen
versperren,
Und die, die deinen Namen lieben, werden
in dir frohlocken.
Denn du selbst wirst jeden Gerechten segen,
o Jehova;
Wie mit einem groben Schild wirst du ihn
mit wohlgefallen umgeben.

Psalm VI

O Iahve, rüge mich nicht in deinem Zorn,
Und wise mich nicht zurecht in deinem Grimm.
Erweise mir Gunst, o Iahve, denn ich welke dahim.
Heile mich, o Jehova, denn meine Gebeine sind bestürzt.
Ja, meine eigene Seele ist sehr bestürzt;
Und du, o Iahve – wie lange?
Kehre doch zurück, o Iahve, befreie doch meine Seele;
Rette mich um deiner liebenden Güte Willen.
Demn im Tod erwähnt man dich nicht;
Im Scheol, wer wird dich lobpreisen?
Ich bin ermüden von meinem Senfren;
Die ganze Nacht hindurch schwemme ich mein Ruhebitt,
Mit meinen Tränen lasse ich meinen eigenen Diwan überflieben.
Vom Verdrub ist mein Auge schwach geworden,
Es ist alt geworden wegen all doyenigen,

die mich befeinden.
Hinweg von mir, ihr alle, die ihr Schädliches treibt,
Denn Iahve wird bestimmt den Laut meines Weinens hören.
Iahve wird tatsächlich mein Flehen um Gunst hören.
Iahve selbst wird mein eigenes Gebet annehmen.
Alle meine Feinde werden sehr beschämt und bestürzt sein;
Sie werden umkehren, sie werden in einem Augenblick
zuschanden werden.

Psalm VII

O Iahve, mein Gott, zu dir habe ich
Zuflucht genommen.
Rette mich vor all denen, die mich verfolgen,
und befreie mich,
Damit niemand meine Seele Zerreibt wie ein
Löwe,
Mich wegreibt wenn kein Befreier da ist.
O Iahve, mein Gott, wenn ich dies getan habe,
Wenn irgendein Unrecht an meinen fländen
ist,
Wenn ich mit Bösem heimgezahlt habe
dem mich Belohnenden
Oder wenn ich irgendeinen ausgeplündert
habe,
der mich erfolglos befeindete,
So möge ein Feind meiner Seele nachjagen
Und möge mich ereilen und mein Leben sogar
zur Erde niedertreten
Unde meine eigene Herrlichkeit im Stanb
weilen
lassen. Sela.
Erheb dich doch, o Iahve, in deinem Zorn;

Steh auf bei den Zornausbrüchen derer,
die mich befeinden,
Und erwache doch für mich, da du für das
Gericht Befehl erteilt hast.
Und die Gemeinde von Völkerschaften,
sie möge dich umgeben,
Und kehre du doch gegen sie Zurück zur
Höhe.
Iahve selbst wird das Urteil über die Völker
sprechen.
Richt mich, o Iahve, nach meiner
Gerechtigkeit
Und nach meiner unversehrten Lauterkeit in
mir.
Möge bitte die Schlechtigkeit der Bösen ein
Ende nehmen,
Und mögest du den Gerechten arfrichten;
Und Gott als Gerechter prüft Herz und
Nieren.
Der Schild für mich ist bei Gott, einem
Retter derer, die rechtschaffenen Heizens
sind.
Gott ist gerechter Richter,
Und Gott schleudert Strafankündigungen
Jaden Tag.
Wenn jemand nicht umkehren wird,
So wird er sein Schwert schärfen,
Seinen Bogen wird er bestimmt spannen, und
er
wird ihn zum Abschieben bereitmachen.

Und er mub sich die Werkzenge dis Todes bereiten;
Seine Pfeile wird er zu Brandpfeilen machen.
Siehe! Da ist jemand, der schwanger ist mit Schädlichem,
Und er hat Unheil empfangen und wird bestimmt Falschheit gebären.
Eine Grube hat er ausgehoben,
und er ging daran, sie zu graben;
Doch er wird in das Loch fallen, das er dann gemacht hat.
Sein Unheil wird auf sein eigenes Haupt zurückkommen,
Und auf den Scheitel seines Hauptes wird seine eigene Gewalttat niederfahren.
Ich werde Iahve lobpreisen nach seiner Gerechtigkeit,
Und ich will dem Namen Iahve, des Höchsten, Melodien spielen.

DE ACELAŞI AUTOR:

• ÎNCHINARE – poezii, 1993.
• SCHIMBAREA LA FAŢĂ – poezii, 1994.
• EUROPA, ŢARA MEA – poezii, 1998.
• TEATRU, 1999.
• SCRISOARE DE LA ÎNGER – poeme hristice, 2000.
• MĂRTURISIREA – bildungsroman, 2001.
• URCUŞURI APOFATICE ALE MINŢII, 2001.
• LACRIMI AMARE – metatron, 2002.
• ORTODOXIA, AMFORA PATRIARHULUI IACOV, 2003.
• BALADA MEŞTERULUI MANOLE INTERPRETATĂ AUTENTIC, 2003.
• CÂNTAREA CÂNTĂRILOR, 2004.
• NUNTA DIN CANA, 2004.
• TEATRU, 2004.
• POMUL VIEŢII, 2005.
• BIBLIOGRAFIE VETERO-TESTAMENTARĂ..., 2005.
• INOCENŢA – nuvele, 2005.
• EVREII AU PRIMIT PE HRISTOS, 2006.
• TEATRU, 2006.
• MUNTELE CREDINŢEI, 2006.
• IOSIF ÎN OCCIDENT / JOSEPH IN THE OCCIDENT, 2006.
• ÎMPĂRĂŢIA CERURILOR, 2007.
• TU, POEZIE... / YOU, POETRY..., 2007.
• PĂMÂNT ŞI CENUŞĂ, 2007.
• FAMILIA DE MÂINE / DEMAIN LA FAMILLE, trad., 2008.
• OCHII LUMINII / THE EYES OF THE LIGHT, 2008.
• TEATRU, 2008.
• NU EVREII AU RĂSTIGNIT PE HRISTOS!, 2008.
• EVREII AU CREŞTINAT NEAMURILE PĂGÂNE, 2008.
• AM VORBIT... / I HAVE SPOKEN..., 2008.
• FILOSOFIA VIEŢII, trad., 2009.
• IMAGINI / IMAGES, 2009.
• CHEMAREA, 2009.

• EREŢ ISRAEL, 2009.

CUPRINS

ÎNGERUL.....5

EREŢ ISRAEL.....7

ÎNGERUL BUN.....15
Zăpada sufletului.....17
Pasăre călătoare.....18
Caut.....19
Din nou în Canaan.....20
Îngerul bun.....21
Las pescăruşul să zboare.....22
Planeta.....23
Calea Lactee.....24
Ochii.....25
Cerul.....26
Nădejdea.....27
Legământul.....28
Pământul.....29
Doisprezece ani.....30
Libertate impusă.....31
Ziua de aur.....32
În căutarea Ta.....33
Leadership-ul.....34
Lumina primordială.....35

DIE PSALMEN.....37

De acelaşi autor.....51